

Olvasóink képeslapjai

Péntekenként megjelenő fórum-oldalunkon egy-egy olvasónktól kapott régi képeslapot vagy fényképet mutatunk be. A lapokat vagy a fotót személyesen kell behozni a szerkesztőségbe, és a pár percig tartó szkennelés után visszaszolgáltatjuk tulajdonosának. Kérjük, írják le röviden, mit kell tudni a behozott fotóról, képeslapról. Hol és mikor készült? Ki fényképezte, illetve ki adta ki? Mikor postázták?... stb. Főleg 1945 előtti képeslapokat várunk.

Mai felvételünk 87 évvel ezelőtt, 1931. június 7-én készült az első Ezer Székely Leány Napja találkozón. A kordokumentum értékű fényképet egyik kedves csíkszentdomokosi olvasónk, a ma 90 éves Madaras György Rozália őrizte meg, és hozta be szerkesztőségünkbe. A nyugalmazott tanítónő elmondta, hogy 3 éves korában szülei elvitték Csíksomlyóra, a felvétel ott készült, ő, a kislány egy utazókosáron áll szülei társaságában. A fotográfia hátára, gyönyörű kézírással ezt írták 87 évvel ezelőtt: „Emlék a csíksomlyói lányünnepélyről. 1931. június hó 7-én. György Ágoston és családja”.

A ROVATOT SZERKESZTI: DOBOS LÁSZLÓ

Az Erzsébet-park érdekében

Több alkalommal is lehetett olvasni az eléggé elhanyagolt csíkszeredai vasútállomásról és annak környékéről. Legutóbb éppen az állomás melletti Erzsébet-parkról írt egy olvasó. Arról, hogy ki kell(ene) vágni az ott lévő, előregedett, kiszáradt fákat – rontják a környezetet, és bármikor balesetet okozhatnak. Ha most még öt van, akkor hat volt, mert egyet nemrég már kidöntött egy szélvihar, és éppen a Landler bár épületére esett, szerencsére csak nekidőlt, mert közvetlenül az épület mellett volt, és nem okozott balesetet, gondot a Brassói úton közlekedőknek, sem pedig az állomáson várakozóknak. Jó hír, hogy elkezdik azok kivágását. Jó lenne akkor egyúttal már rendezni is egy kicsit a parkot, kitakarítani, levágni a gázt. Most az árnyékban lévő padokon sokkal kellemesebben lehetne várakozni a vonatokra, mint most. Nem is beszélve arról, hogy jelenleg közcéének használják azt. Ugyanakkor ideje lenne elrendezni az elköltöztetett bárók gödrös, egyenetlen helyét. Ha majd befejezik a sínek közti részek felemelésének munkálatait, akkor – az említettek mellett – már csak az állomás épületének renoválása marad hátra. S talán megérjük egyszer, a közeljövőben, hogy sokkal szebb állomáskép fogadja a vonaton közlekedőket, idelátogató turistákat. Hiszen – ipari tevékenység hiányában – a turizmus a legfontosabb foglalatosság és jövedelmi forrás a városban és környékén.

Köz-ügyes

Elemzés

Nézetem szerint most már sikerült megvalósítani Európában egy másik uniót, amely nagyságrendekkel alulmúlja a nagy elődöt, a hatalmas birodalmat, a Szovjetuniót. A sokak által vágyott Európai Unió mára már egy döcögő és tengődő sóhivatalhoz is alig hasonlítható, minden ereztében recseg-ropog, és valószínű, hogy most írja hatyúdalát. Ez nem is lehet másképp, hiszen egy senki által nem választott és az uniós gépezetben semmi funkciót be nem töltő pénzügyi spekuláns úgy csapkodja a brüsszeli említett hivatal ajtóit, mint szél uram azt a bizonyos pottyantós ajtaját. Mindemellett még ünnepi fogadtatásban is részesül. Aztán azt javasolja, hogy Európa vegyen fel kölcsönöket – ha keresztény és van szíve –, azaz dollárhegyeket, hogy a civil szervezetei által behurcolt azonosítatlan identitású népeiséget terített asztallal tudja fogadni. Arról, hogy ezen kölcsönöket és főleg a kamatokat ki fogja viszfizetni, nem szól a fáma. Egyet azonban sejtetek. Valószínű, hogy nem a bevándoroltatottak. Ma már a látszatra sem nagyon adnak, mert a többségük tudatában mindent megszavaznak, mert ők a demokraták, és ők jelentik az európai értékeket. Ezt már a nagy francia forradalom idején is alkalmazták és a „szabadság, egyenlőség, testvériség” jelszava takarásában a jakobinusok előszeretettel hangoztatták, hogy „Éljen a szabadság zsarnoksága!”, amiből sok mindent ki lehet olvasni, de ezt folytatták a bolsevikok, akik „Éljen a proletariátus demokratikus diktatúrája!” szlogennel tetszelegtek. Ezek örökösei a mában már azt üvöltik, hogy „Éljen a liberális demokrácia!”, és erőszakmentességre buzdítanak, de ha valaki nem tetszik nekik, kizárják a társadalomból, megbélyegzik, és ha a helyzet úgy kívánja, mindenféle erkölcsi skrupulus nélkül, képzelt morális fölényük tudatában a valódi erőszaktól sem

ÁÉTVÉLEMÉNYE

Bilibók Károly

„Bord”

Mondhatni rendhagyó, de számomra sokkoló módját választotta a hokicsapatunk (egyik) vezetője egy szerződés hosszabbítás kapcsán. Egy autó anyósülésén ülő játékos a kesztyűtartón ír alá, amiről kép is készül. Úgy gondolom, ennél lejjebb már nem lehet süllyedni az ehhez hasonló ügyekben. Tulajdonképpen mi is ennek az üzenete? Az, hogy továbbra sem vagyunk képesek ember elé való feltételeket, körülményeket teremteni sportolóinknak (nem beszélve az alacsonyabb bérekről), még egy szerződéskötéshez sem. Tőlük viszont elvárjuk, hogy itthon maradjanak, becsületes székelyként küzdjenek, és csodálkozunk, ha elvágódnak innen – a jobb körülmények és a megbecsülés miatt –, mert „árulók”. Pedig csak abból szeretnének megélni szerencsétlenül, amihez értenek. Ez az egyik. A másik: úgy látom, továbbra sincs előrelépés a sajtóval, a szurkolókkal való jó kapcsolat ápolásában. Pl. az újságban szívesen olvastam volna az új szerződés részleteiről, esetleg egy normális fotóval kiegészítve (háttérben reklámtábla támogatókkal, kézfogás, mosoly stb., ahogyan illene). Az ún. uborkaszegzonban többnyire a kód költözik be a Sportklub tájékkára, miközben máshol már rég túl vannak a melegítőkörökön. Ilyenkor kelnek utjukra a szokásos rémhírek, pletykák, találgatások. Nekem, akinek a szívem helyén a Sportklub dobog, elvárom, hogy időnként olvashassak, hallhassak, láthassak HIVATALOS információt a csapatról. Egy szó, mint száz: fontos lenne a folyamatos kapcsolattartás, amitől higgadtabb lesz játékos, szurkoló egyaránt és ennek következményeként a vezető is. Talán...

Csaba

■ Véleményét elküldheti:

sms-ben: **0726-720418**

e-mail-ben: csikihirlap@csiki-hirlap.ro

riadnak vissza. Mindezt persze olyan eufemisztikus megfogalmazásokba csomagolják, mint „polgári engedetlenség” vagy „ellenállás”, ami tompítja az erőszakra való buzdítást, de a lényeg nem változtat. Már régóta tudjuk, hogy elvük szerint, ha valami becstelenséget el akarsz követni, azt már jó előre fogd másra, és miután elkövetted, tetszelegj mások előtt, hogy pont erre figyelmeztetted a plebszet. Ez az a kaszt, amely, főleg Európa nyugati részében, már elvette a társadalomtól a hitbéli identitását, a nemzeti identitást már a padlóra vitték, és most éppen a nembeli identitást igyekeznek eltiporni. Mivel a Brexit már alapjaiban megrengette az egész tálcolmányt, és a kilépési folyamat már előrehaladott fázisban van, még mindig újraszavaztatnák a népet egy maradás reményében, mert demokrácia csak akkor van, ha az van, amit ők akarnak. A „szabadság zsarnoksága” mögé rejtözve nem alkotnak semmit, és ha valaki a kereszténység alapilléreit említi „Isten, haza, család”, akkor vonításhallatszik, mert ők valójában a nihilt hirdetik. A hit templomai helyett felépítik a fogyasztás templomait, az élre helyezik az egocentrizmust, tehát mindent én és most, nincs jövő, nincs család, nincs nemzet, de az idegenség körülrajongásából már kultuszt csinálnak, a másság és a szexuális tévelygések piedesztálon, de semmiért felelősséget nem vállalnak. Persze van valós tevékenységük is. Például, aki nem veti alá magát elvárásainak, arról jelentéseket írnak, és hazug állításokkal színezik ki, majd szintén a saját köreik elfogadják, a szolgasajtó pedig ujjong. Lásd Sargentini-jelentés, de erről majd később. A realitás azt mutatja, hogy Európa népe e félrevezetést már kezdte felismerni, és meg vagyok győződve, hogy egyszer kimondja a végsőt, hogy elég volt! Tisztelettel

FORRÁS: A SPORTKLUB SZURKOLÓI EGYESÜLETÉNEK FACEBOOK-OLDALA

Szerződés-alírás egy autóban

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beküldött leveleket rövidítve, szerkesztve, illetve illusztrálva közölje. A közölt levelek tartalmával nem feltétlenül értünk egyet.